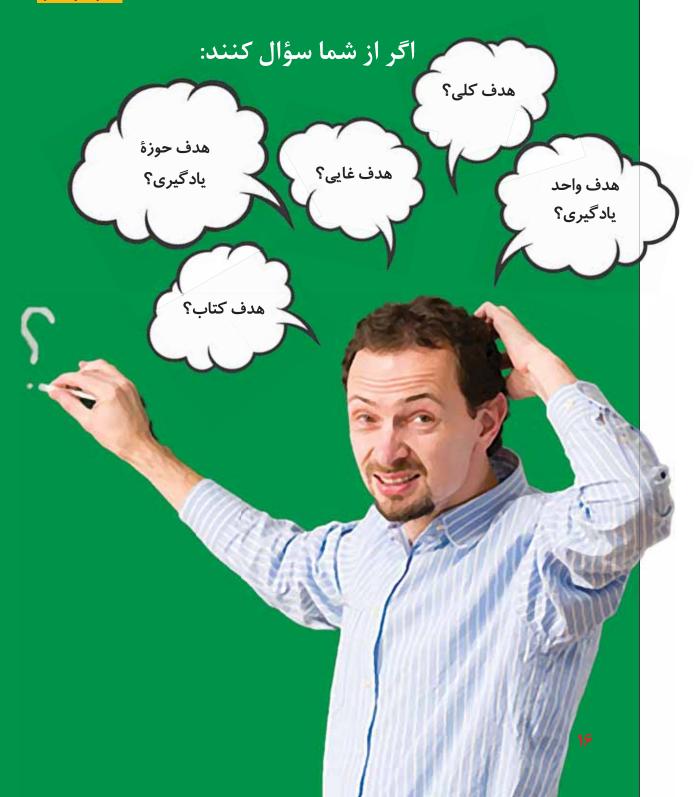
تار و پود زندگی پاک

دکتر میترادانشور

میبینید چقدر مفهوم و سطح پیدا شد. قرار نیست در این نوشته راجعبه همهٔ اینها صحبت کنیم. معمولا وقتی در کارگاههای آموزشیی این سؤالات را مى پرسم افراد پاسخ مىدهند:

- تربیت عبد صالح
 - خلىفةالله
 - حیات طیبه
- تربیت انسان کامل

اینجاست که می گویم سنگ بزرگ نشانهٔ نزدن است. این اهداف که سال هاست در نظام آموزشیی از آن نام میبریم و برای بنده و شما معادل هم به کار گرفته میشود هدف غایی تعلیموتربیت و برای طول عمر أدمى هســتند. نظام أموزشي حتی اگــر بخواهد هم بــا زمانی که در اختیار دارد و انتظاراتی که از آن میرود نمی تواند کسے را به چنین اهدافی برساند. در اولین مقاله از این مجموعه با عنوان «با تربیت یا بی تربیت، مسئله این است» نیمی از تعریف تربیت از مبانی نظری سند تحول بنیادین را بررسی و از آن معیارهایی برای قضاوت دربارهٔ میزان تحولي بودن تغييرات استخراج كرديم. این بار به نیم دیگر آنکه هدف کلی نظام آموزشوپرورش را مشخص میسازد توجه كنيد.

«تربیت عبارت است از فرایند تعاملی زمینهساز تکوین و تعالی پیوستهٔ هویت متربیان، بــه صورتی یکپارچه و مبتنی بر نظام معیار اسلامی، به منظور هدایت ایشان در مسیر آماده شدن جهت تحقق آگاهانه و اختیاری مراتب حیات طیبه در

در این هدف کدام واژهها توجه شما را جلب كرد. هدايت؟ أماده شدن؟ أگاهانه؟ اختياري؟ حيات طيبه؟ ابعاد؟ ... بياييد ببینیم هر یک از این واژهها چه تأثیری روی کار بنده و شما دارد.

- هدف «هدایت» است، پس ما هدایتگر دانش آموزان هستيم؛
- هدف «آماده شدن» دانش آموز است، پس ما باید او را آماده کنیم؛
- هدف «تحقق آگاهانه...» اســت، یس ما باید به او دربارهٔ چیزی آگاهی بدهیم؛ • هدف «تحقق اختياري...» است، پس او در این مسیر اختیار دارد؛
- هدف «تحقق… مراتب حيات طيبه….» است، پس او مراتبی را باید طی کند؛ • هدف «... در همهٔ ابعاد» است. پس او

ابعادی دارد که باید رشد کند. گام اول را که برداشتید گام بعدی به دنبال آن میآید. حال این ســؤالات را از خودبيرسيم!

- چگونه او را هدایت کنم؟
- چگونه و برای چـه چیزی او را آماده
- دربارهٔ چه چیزی و چگونه به او آگاهی
 - اختیار او را چگونه لحاظ کنم؟
- حیات طیبه چیست و مراتب ان كداماند؟
- مراتب را برای هر یک از دانش آموزان چگونه مدنظر قرار دهم؟
- منظـور از همهٔ ابعـاد و نقش من در پرورش آنها چیست؟

حتما پیش خــود فکر میکنید عجب سندى برايمان نوشتهاند. هر واژهاش تعریف میخواهد و چند «اگر... آنگاه» از آن استخراج می شود.

بگذارید اول تکلیف حیات طیبه را روشن کنیم. دستاندر کاران تولید سند می گویند: «حیات طیبه یعنی زندگی پاک و پسـندیده»۱ پس ما قرار اسـت دانشآموزان را در مسیر آماده شدن برای تحقق مراتبی از زندگی پاک و پسندیدهاش هدایت کنیم و اگر این معنا را کنار سایر موارد قرار دهیم به معنی آن است که:

۱. ما فقط آنها را «آماده» مي كنيم؛ ولى خودشان بايد مسير را طى كنند؛ ۲. هریک از آنها مراتبی از زندگی پاک و پسندیده را طی میکند که با دیگران تفاوت دارد؛

٣. آنها آگاهانه و اختیاری نه با جبر و فشار این مسیر و مراتب را طی می کنند؛ ۴. آنها در همهٔ ابعاد این مسیر و مراتب را طی می کنند.

اما كدام ابعاد؟ سند تحول بنيادين آموزشوپرورش به این ســؤال نیز پاسخ داده است. این سند شش ساحت را برای انسان برمی شمارد.

- تعلیموتربیت اعتقادی، عبادی و اخلاقی
 - تعلیم و تربیت اجتماعی و سیاسی
 - تعلیموتربیت زیستی و بدنی
 - تعلیموتربیت زیباشناختی و هنری • تعلیموتربیت اقتصادی و حرفهای
- تعلیموتربیت علمی و فناورانه
- نگران واژهٔ «ساحت» نشوید. در اسناد قبلی آنها را «عرصه» و «بُعد» نیز

نامیدهاند. برخی این ساحتها را در نه، هشت و... طبقه تقسیمبندی می کنند. ما خودمان را وارد این اختلافات نکنیم. خلاصه اینکه انسان تکبعدی نیست و باید همهٔ ابعاد وجودش را پرورش دهیم. نگاهی به جدول ساعات درسی بیندازید. به نظرتان عناوین درسِ هابه این ساحتها نزدیک نیستند؟ مثلا آیا درس هنر برای تربیت زیباشناختی و هنری پیشبینی نشده؟ یا درس تربیتبدنی و ورزش برای تربیت زیستی و بدنی؟ یا دروس علوم تجربی و ریاضی برای تربیت علمی و فناورانه؟ يــا درس مطالعات اجتماعي برای تربیت اجتماعی و سیاسی؟ یا درس کار و فناوری برای تربیت حرفهای؟ یا دروس دینی و قرآن برای پرورش اعتقادی، عبادی و اخلاقی؟ شاید سراغ زبان و ادبیات را نیز بگیرید که پس این درس چیست؟ یا درسی مثل تفکر که به تازگی به جدول ساعت درسی همهٔ مقاطع اضافه شده است اینها فراساحت یا فراحوزه هستند که در فرصتی دیگر دربارهٔ آنها بحث خواهیم کرد.

مگر نه اینکه رشد جسمی، عاطفی، شـناختي و فكرى، اعتقـادي، اخلاقي، فرهنگی و ... برای زندگی پاک و پسندیده ضروری است؟ حال بگویید شما پرورش كدام بُعدش را بر عهده گرفتهاید؟ چقدر به درسی که تدریس میکنید با این دید نگاه کردهاید که «قرار است بعدی از ابعاد وجودی دانشآموز را پرورش دهد تا او را آماده سازد که مرتبهای از زندگی پاک و پسندیدهاش را طی کند.» همکاران شـما تا چه اندازه با این نگرش تدریس میکنند؟ کتابهای درسی تا چه اندازه با این نگرش تألیف میشوند؟ برنامهها و انواع طرحهایی که وارد مدرسه میشوند تا چه اندازه با این نگرش همخوانی دارند؟ آری تحقق حیات طیبه در دوازده سال تحصيل، امكان پذير نيست اما آماده كردن دانش أموزان براى تحقق أكاهانه و اختیاری مراتبے از زندگے پاک و پسندیده، سنگ بزرگ نیست؛ به شرطی که چشمها را بشوییم و در جهت هدف اصلی کار کنیم نه فقط تدریس کتابهای درسی! کتابهای درسی وسیلهاند، هدف نیستند.

🐈 پینوشت

١. نقل به مضمون از حجت الاسللم دكتر صادقزاده